

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

F. Iacoponus piè facetus amicum fallit, ac postea dæmonem ipsum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

*F. Iacoponus piè facetus amicum fallit,
ac postea demonem ipsum.*

Ex Chron. Franc. lib. 6.

SCAZON.

Natus ciendo risui, sed humano,
Sed fructuoso risui Iacoponus;
Et natus homini dæmoni que fallendis,
Sed fraude fallendis piâ, Iacoponus;
Prius capistrum quàm subiret illustri
Seraphicarum sub Iugo Quadrigarum,
Obuius Amico, qui coëmerat pullos,
» Blandè rogatur: Non libet, Iacopone,
» Ferre hinc coëmptos in domum meam pullos?
» Vocot aliorum, par pari repensurus,
» Si quando opella riferit tibi nostra.
» Non illibenter, annuit Iacoponus.
Eoque pullos excipit salutato,
Rectaque molem tendit ad sepulchralem,
Quam sibi suisque amicus ille curabat.
» Saxo leuato, Hem delicatuli pulli,
» En domus herilis; hic, ait, manetote
» Herum, perègre dum reuenerit, vestrum.
Hæc, in sepulchrum conditis, Iacoponus,
Reuertit emptor ad suos, & vxori,
» Annon benè habitos, & venustulos, inquit,
» Tibi ccëmi? Quos malum coëmisti?
» Reponit vxor. Par volucre pullorum,
» Ait ille, misi. Non fuit vel vmbra vmbra,

Neque

» Neque cauda caudæ. captus est meus coniux,
 » Nostriq̄ue pulli. Res momordit Emptorem.
 Abit, obit, ambit, quæritans Iacononum,
 Datoq̄ue tandem cominus, Meos pullos?
 » Tuæne fidei dexteræq̄ue commissos
 » Sic dederis aliò, quàm rogauerim, pullos?
 Serenus oculo reddidit Iacononus:
 » Tuos, Amice, crede, mox vt excepi,
 » Tuam fidelis in domum tuli pullos.
 » Meam fidelis in domum meos pullos?
 » Hac illa Probitas & fides Iacononi?
 » Negat vxor. Vxor perneget, tuli pullos,
 » Adcamus; oculi iudicis fidem testor.
 Tumulus aditur. Cernis ædium limen
 » Ω' γὰρ τῶν tuarum? Cernit, & Iacononi
 Pium leporem cum suis refert pullis,
 Non inficetè, sed salubriter lusus.
 Postquam ligandum fune se dedit sancto,
 Gregi futurus laus suo Iacononus,
 Carnes perosus, & cibos saporatos,
 Contentus vndâ victitauit & pane.
 Liuore tostus & retostus antiquo
 Videbat, inuidebat, vt solet, dæmon.
 Fors iam peractâ lege Temporis Parci,
 Bonus esuribat improbè Iacononus.
 Mox hinc negoti corripit faceffendi
 Malignus ansam, protinusq̄ue nolentem
 Facit vt cupido lancinet Iacononum
 Comesse, si daretur, exta porcina.
 Iam pingue omasum, iam volutat inuito
 Farcimen animo. Millies subit mentem
 Succidiarum in crate semitstarum,

Nunc auris olli, rostra nunc suis caesa,
Vt emptantur in foro, recurrere.

Sed præ vna reliquis, diuifque mordere,
Seu fit precandi tempus, Exta porcina,
Seu dormiendi tempus, Exta porcina,
Et post canendi tempus, Exta porcina.

Quid faceret? ars hîc arte (clauus vt clauo,
Cuneusque cuneo truditur) retundenda.
Quando ergo stimulis acribus fames vrget,
Coemenda tandem curat Exta porcina.

Dæmon futuri nescius, triumphare,
Vt vidit empta. Sed triumphus in fœdum
Breuî pudorem & nauseam triumphantis,
(Quod & salubre & prosperum fiet,) vertit.

Suspendit empta in cellulâ Iacoponus,
Et iam vnus, alter, tertiusque, quartusque
Dies abire, septimusque, nonusque,
Et neque coquenda, nec veru volutanda,
Frigenda prunis non dari Exta porcina;
Putere tandem & vermibus scaturire.

Penfilia lætabundus Exta respectat,
Manu frequente ventilat Iacoponus,
Vt dormientem suscitare fœtorem,
Auremque vellicare vermibus possit.
Et sæpè naso, sæpè naribus dixit:
Vt minor ac frum minor, Exta sunt nostra.

Videbat, & fremebat, vt solet, dæmon,
Saxoque in aures proprio re percussus,
Mandata porcis vellet Exta porcina.

Ridens orexin hîc suam Iacoponus,
Seu cùm libêret ferias dari somno,
Seu cùm Penates in sacros precaturus,

Seu cū iret aliò; pendulam salutando
 Deuotus escam, basiisque libando,
 Et hīc & illic labra dura figebat.
 Sed (quod legenti possit audientiūque
 Stomachum ciere) dentibus iocabundis
 Linguaque putrem prouocabat aruinam.
 Tandem rogatus cur sui Iacoponus
 Tam dirus esset, tamque pertinax osor;
 » Tentatus, inquit ille, tento tentantem,
 » Et me, salubri fraude, vexo vexantem.

Morbis & medicina demonis.

Ex Concion. quadrag. Maillard.

A Pologon audi Lector, & verum puta.
 Morbis Olympus solus est imperuius;
 Hic æterna sanitas, hīc corporum
 Velut ære fusa stabit integerrimis
 Compago semper viribus. Tellus, mare,
 Aër, & alta montium, alta vallium,
 Secreta nemorum, ac urbium frequentia,
 Ima fluuiorum summaque, infirmis scatent.
 Regina latè regnat Aegrimonia,
 Gangræna pisces delitentes arripit
 Medus in undis. Naui à teredine
 Estur malignâ. Quis negabit arbores
 Carbunculare? siderari vineas?
 Podagram cicada, cordolia canis sua,
 Philomela rauim patitur, & suos habent
 Muscæ catharros & suam dysuriam.
 Extrema cauda ni amputetur felibus,

Lentâ